

У Х В А Л А
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Руденка Станіслава Микитовича щодо офіційного тлумачення частини сьомої статті 252 Кодексу законів про працю України та постанови Пленуму Верховного Суду України “Про практику розгляду судами трудових спорів”

м. К и ї в
5 березня 1998 року
№ 13-у/98

Справа № 18/2885-97
№ 2-14/98

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Руденка Станіслава Микитовича.

Заслухавши суддю-доповідача Савенка Миколу Дмитровича та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Руденко Станіслав Микитович звернувся до Конституційного Суду України з проханням дати офіційне тлумачення частини сьомої статті 252 Кодексу законів про працю України.

Наказом Міністра лісового господарства України від 25 січня 1995 року за невиконання контракту та особисту участь у незаконному полюванні громадянин Руденко С.М. був звільнений з посади генерального директора об'єднання "Херсонліс" згідно з пунктом 1 статті 41 Кодексу законів про працю України. Суворовський районний суд міста Херсона своїм рішенням від 23 квітня 1996 року поновив на посаді Руденка С.М. Однією з підстав для цього стало, як вважав суд, порушення частини сьомої статті 252 Кодексу законів про працю України – звільнення без згоди ради трудового колективу, членом якої був громадянин Руденко С.М. Херсонський обласний суд залишив рішення районного суду без зміни. За протестом Голови Верховного Суду України зазначені судові рішення були скасовані і при новому розгляді справи Херсонський обласний суд 16 жовтня 1996 року відмовив у позові про поновлення на роботі. Це рішення Верховний Суд України залишив без зміни, взявши до уваги те, що в січні 1996 року збори трудового колективу об'єднання "Херсонліс" визнали недійсними раніше проведені вибори ради трудового колективу та дали згоду на звільнення Руденка С.М. з посади.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень 15 січня 1998 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Руденка С.М. за невідповідністю звернення вимогам, передбаченим законом, та непідвідомчістю Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що різні судові рішення свідчать про неоднозначність застосування судами загальної юрисдикції частини сьомої статті 252 Кодексу законів про працю України, тому просить дати офіційне тлумачення цієї норми.

Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України, як передбачає стаття 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України та законів України судами України та іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав.

У матеріалах звернення відсутні дані про неоднозначне застосування судами частини сьомої статті 252 Кодексу законів про працю України. При вирішенні справи суди враховували вимоги зазначеної норми щодо неможливості звільнення членів ради трудового колективу з ініціативи власника або уповноваженого ним органу без згоди ради трудового колективу. Наявність згоди ради трудового колективу на звільнення Руденка С.М. встановлювалася судами на підставі конкретних обставин справи. Перевірка повноти дослідження та правильності оцінки конкретних обставин справи судами не належить до компетенції Конституційного Суду України.

4. Крім того, Руденко С.М. просить дати офіційне тлумачення постанови Пленуму Верховного Суду України "Про практику розгляду судами трудових спорів" від 6 листопада 1992 року № 9 із змінами від 1 квітня 1994 року щодо порядку звільнення працівників - членів рад трудових колективів.

Відповідно до статті 150 Конституції України, пункту 4 статті 13, статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" тлумаченню підлягають Конституція та закони України. Постанова Пленуму Верховного Суду України не належить до нормативних актів, офіційне тлумачення яких дає Конституційний Суд України, тому вирішення цього питання не підвідомче Конституційному Суду України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтею 50 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Руденка Станіслава Микитовича щодо офіційного тлумачення частини сьомої статті 252 Кодексу законів про працю України та постанови Пленуму Верховного Суду України "Про практику розгляду судами трудових

спорів” на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим законом, та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ